

Benvinguts i benvingudes,

En nom de tots els alumnes de la Seu universitària volem donar les gràcies a totes les persones que avui han pogut assistir a d'aquest acte tan important per a nosaltres. Avui és un dia especial ja que se'ns reconeix les feina feta i els esforços aconseguits durant aquest tres anys de formació acadèmica. Per aquest motiu ho volem celebrar tots junts i en companyia de les persones que han estat a prop nostre durant aquest temps.

Volem agrair especialment el suport que ens han ofert totes aquelles persones que han estat al nostre costat; especialment les nostres famílies: pare, mare, germans i parelles. Amb ells hem compartit alguns dels nostres moments més alegres o d'altres més tristos i angoixant. Hem de donar-vos les gràcies per confiar en nosaltres i animar-nos ha seguir endavant en aquells moments de més estrès.

També des d'aquí volem destacar la importància que tenen per a nosaltres els docents; aquells que ens han ensenyat des de fora gràcies a la videoconferència i aquells que han pogut fer-ho des d'aquí. Tots ells han fet possible que el nostre objectiu, és a dir, esser mestres, sigui avui una realitat. Cada un d'elles ens ha aportat moltes coses positives i moltes maneres d'entendre l'educació. Ells ens han marcat el camí a seguir a l'hora de treballar, tot i que n'hi ha que ho han fet millor i d'altres pitjor pitjor.

Pel que fa la nostra seu universitària de Menorca, només dir que ha crescut amb nosaltres. Hem pogut presenciar les seves millores, o dit d'una altra manera, hem hagut de suportar els renous que açò comportava. La universitat de Can Salort, destaca pel clima que en ella s'hi respira; és un espai acollidor i familiar on el personal que hi treballa acaba formant part de la nostra vida universitària, ajudant-nos i assessorant-nos, arribant a establir un vincle d'amistat.

Només remarcar que és un luxe poder estudiar a Menorca sense haver de sortir de casa tot i que en algun cas, els professors de fora ens hauria de tenir més present ja

que establir un vincle a través d'una pantalla i un micròfon no resulta gaire còmode, i el fet que els docent pugui viatjar a la nostra illa o esser d'aquí és un privilegi per tots nosaltres. Així mateix, ja que les noves tecnologies són el fil conductor dels coneixements i de comunicació a la UIB, encara haurien de ser molt més segures i fiables, i no haurien d'haver-hi tantes desconexions.

Finalment, i amb un somriure d'orella a orella anomenar els herois d'aquest combat, tots els que hem format el grup de Magisteri d'Educació Especial durant aquests tres anys, sense ells res d'açò tindria ara sentit. Cada un de nosaltres ha aportat alguna cosa al nostre dia a dia universitari.

Qui ens havia de dir que vint persones d'arreu de Menorca, d'edats diferents, des de 18 a 35 anys, amb experiències diferents havien de compartir tants moments especials al llarg d'un intens procés d'aprenentatge i formació.

Hem compartit molts bons moments, cada un d'ells especials; rialles, llàgrimes, apunts, correus en cadena, dinars i sopars, acampades, telefonades o esperar nou mesos pel naixement dels fillets i filletes dels nostres companys. Junts hem passat moltes hores i hem après uns dels altres, fins i tot n'hi ha de nosaltres que hem madurat i d'altres que hem fet rejuvenir.

Personalment dir que TOTS ells han estat molt especials per mi i ja saben que han format part d'una de les millors etapes de la meva vida que segurament mai oblidaré. Voldria viatjar en el temps i veure que ha estat de les nostres vides d'aquí 10 anys, tot i que prefereixo no fer-ho perquè no cabrem enlloc si hem de venir amb el nostres fills, els de classe nostre venen de dos en dos.

I ja per acabar donar les gràcies a les persones que han fet possible que aquest acte es pogués dur a terme, a les persones que han vingut, i desitjar a tots els meus companys molta sort, ànims i besades carregades de força perquè a partir d'ara serà quan aprendrem de veritat, amb el dia a dia dels centres educatius on les felicitat dels alumnes és el que marca la qualitat d'un bon docent.

I res més, remarcar que açò no és un adéu sinó un fins aviat, i que sempre ens quedarà el record d'aquests tres anys inoblidables. Esper que no canviu mai i penseu

que a part de companys de feina, hem estat, som i esper que siguem essent bons amics. He sentit a dir que tenir un amic és tenir un tresor, si és així jo som milionària.

Gràcies a tots.

Catalina Giménez Mascaró

Estudis de Magisteri d'Educació Especial